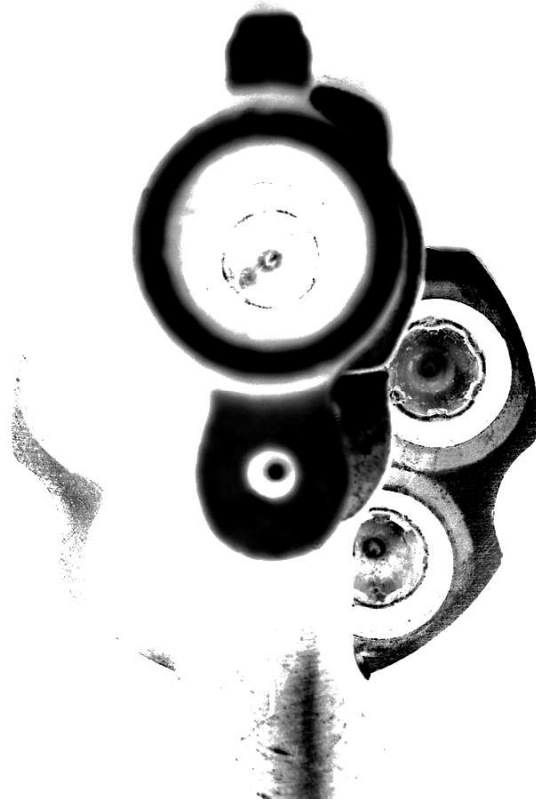

ΣΚΑΤΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ● ΠΛΑ

- έτσι κι αλλιώς εμάς σημαδεύουν

Αφεντικά, δημοσιογράφοι και εκπρόσωποι κομμάτων, πανηγυρίζουν εδώ και κάποιον καιρό για την «ανάκαμψη της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας». Η εγχώρια παραγωγή των κάθε είδους όπλων, περνάει μπροστά από τα μάτια μας σαν μία ακόμα στιγμή της «ανάπτυξης» που, κάπως ανεξήγητα, το μέχρι πρότινος «βουτηγμένο στα χρέη» ελληνικό κράτος διανύει.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ ΠΕΡΝΑΝΕ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

«Μορφωμένοι» είναι το παρατσούκλι που έδωσαν οι караβανάδες στο ταγκ που εισέβαλε στο κατελημμένο πολυτεχνείο στις 17 Νοέμβρη του 1973. Ναι, αυτό είναι το αστείο: είναι «μορφωμένοι» επειδή «μπήκε στο πολυτεχνείο». Πέραν του γεγονότος ότι το χιούμορ των караβανάδων δεν άλλαξε παρέα με το πολίτευμα, το παρατσούκλι αυτό δήλωνε και κάτι ακόμα: οι караβανάδες αντιλαμβάνονταν τη βαθιά σχέση της μαζικής εκπαίδευσης και του στρατού.

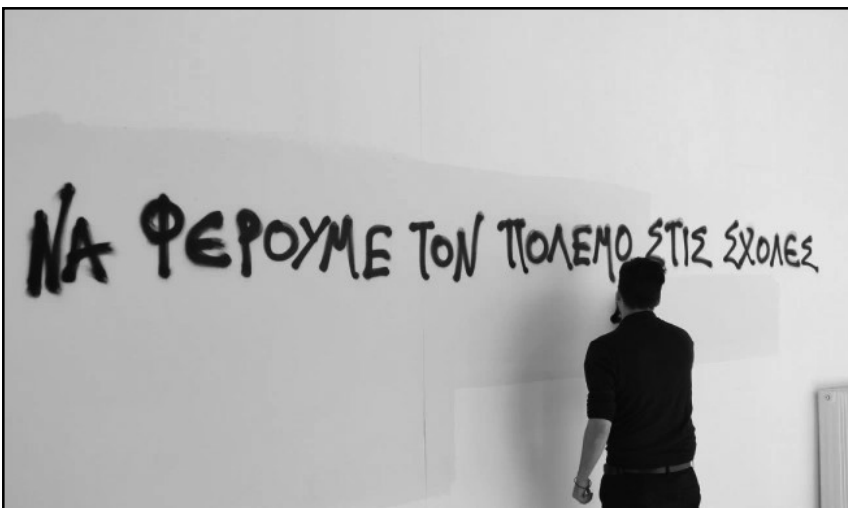
Τα τελευταία χρόνια, όλο και πιο εντατικά, ένα σωρό ερευνητικά προγράμματα του ελληνικού πανεπιστημίου δουλεύουν για τον στρατό και την πολεμική βιομηχανία. «Αξιότιμοι» καθηγητές υπογράφουν «μνημόνια συνεργασίας» και κάνουν χαιρετούρες με μεγαλο-καραβανάδες. Το ΕΜΠ, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Πάντειο, βάζουν το κεράκι τους στο «αξιόμαχο» του ελληνικού στρατού: από στρατιωτικο-αστυνομικά λογισμικά παντός τύπου μέχρι drones. Και, φυσικά, βάζουν το κεράκι τους και κάπου ακόμα: σε φρέσκα φραγκάκια από την ΕΕ.

Ενδεικτικά μόνο, κάποια ερευνητικά που έχουν περάσει από τα σπουδαία μας ιδρύματα είναι τα εξής: Jason, Poseidon, Andromeda, Ranger, Ingenious, Prevision, Αρχύτας και Γρύπας. Πιο συγκεκριμένα, ο «Αρχύτας» πρώτα και ο «Γρύπας» - που είναι ακόμα σε εξέλιξη - είναι τα (όχι και τόσο) ευφάνταστα ονόματα της ελληνικής παραγωγής drones (UAV) πολλαπλών χρήσεων, σε συνεργασία με την ΕΑΒ (Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία). Αυτό και αν είναι ακαδημαϊκό έργο.

Πίσω στον «μορφωμένο» τώρα: μαθαίνουμε τελευταία ότι ενώ τα ελληνικά όπλα θα μορφώνονται στο πανεπιστήμιο, παράλληλα οι έλληνες φαντάροι θα μορφώνονται στον στρατό: η νέα θητεία «ευκαιρία» και όχι «αγχαρεία» που προαναγγέλεται, θα δίνει λέει πιστοποίηση (πτυχίο δηλαδή) για διάφορα επαγγέλματα, όπως ναυαγασώστης, μηχανικός αυτοκινήτων, διασώστης κοκ. Τελικά, το πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε στρατό ή ο στρατός σε πανεπιστήμιο;

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που βάφαμε σε τοίχους πανεπιστημίων πριν κάποια χρόνια, παραμένει η αμετακίνητη θέση μας επί του ζητήματος:

το μόνο πτυχίο με αξία είναι το Ι-5!

εικ. 1: Σε κάποιον τοίχο της πολυτεχνειούπολης, από τους/τις διαρρήκτ(ρι)ες της φοιτητικής κουλτούρας (2015).

Αν κάτι είναι σίγουρα σε ανάπτυξη στην περίεργη αυτή εποχή που ζούμε, είναι ο πόλεμος. Στην Ουκρανία, στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή. Στην Ανατολική Μεσόγειο, στην Ερυθρά και τη Μαύρη Θάλασσα. Και τα όπλα τους, από τις σφαίρες μέχρι τα λογισμικά για drones και πυραύλους, δεν φτιάχνονται για να μπουν στο μουσείο. Φτιάχνονται για να χρησιμοποιηθούν. Πρώτα, όπως πάντα, πάνω στους «άλλους»: στην Υεμένη, στη Λιβύη, στην Παλαιστίνη - και, πάντα, στους μετανάστες και τις μετανάστριες.

Διακόσιες και βάλτε ελληνικές εταιρείες δουλεύουν εντατικά για την παγκόσμια πολεμική μηχανή. Στην Intracom Defence παράγουν τα απαραίτητα λειτουργικά για να μπορεί ο Ισραηλινός στρατός να σφαγιάζει καλύτερα τους Παλαιστίνιους και τις Παλαιστίνιες, ενώ οι διακρατικές συμφωνίες «προσδένουν» συνολικά την ελληνική με την - δοκιμασμένη στο πεδίο - ισραηλινή αμυντική βιομηχανία. Στον «Δημόκριτο» και στα ελληνικά πανεπιστήμια κάνουν έρευνες για τις δολοφονικές τους καινοτομίες. Στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα (ΕΑΣ) παράγουν πυρομαχικά «στο κόκκινο», ενώ παράλληλα συνδικαλιστές και συριζαίοι βουλευτές κλαίγονται για την «ελλιπή λειτουργία» των εργοστασίων του.

Όλο και περισσότερα όπλα made in greece λοιπόν και πού είναι το πρόβλημα;

εικ. 2: Δύο υπουργοί πολέμου μας χαμογελάνε όλο νόημα - στιγμιότυπο από την συνάντηση Δένδια - Γκάλαντ στις 7 Αυγούστου 2023 στο Τελ Αβιβ, όπου τα όπλα αποτελούσαν κεντρικό θέμα.

Τα δεξιά και αριστερά επιχειρήματα δίνουν και παίρνουν: «Μα όλο εισαγωγές όπλων θα κάνουμε; Κρίμα δεν είναι!;». Μπούρδες! Καταρχάς, τα όπλα δεν είναι ντομάτες ή σιτάρι. Κατά δεύτερον, το όποιο ζήτημα μεγαλύτερης «αυτάρκειας» του ελληνικού στρατού σε όπλα, δεν είναι στο κέντρο αυτής της υπόθεσης - απλώς μπαίνει κράτης για να χείρονται οι μικροαστοί. Άλλωστε, το ελληνικό κράτος παραμένει σταθερά στην κορυφή της κατάταξης του ΝΑΤΟ για «αμυντικές δαπάνες» σε ποσοστό ΑΕΠ - δηλαδή κυρίως για αγορές «ξένων» όπλων. Και με αυτό, βέβαια, πάλι χαρούμενοι είναι οι μικροαστοί.

Η ελληνική «αμυντική» βιομηχανία, μόνο αμυντική δεν είναι: προσδοκά να γίνει ένα όλο και πιο σημαντικό εξάρτημα της πολεμικής μηχανής συγκεκριμένων καπιταλιστικών κρατών: της Αμερικής, της Αγγλίας, της Γαλλίας, του Ισραήλ και όχι μόνο. Προσδοκά να κάνει όλο και περισσότερες εξαγωγές, συμπαραγωγές, εισαγωγές και έρευνες, σύμφωνα με την εξέλιξη του παγκοσμίου πολέμου. Η ελληνική «αμυντική» βιομηχανία είναι, τελικά, ένας καθρέφτης της ελληνικής συμμετοχής στον πόλεμο: με τους πιο δολοφόνους συμμάχους - πάντα με γνώμονα τη δικιά της ανατίμηση.

εικ. 3 & 4: Αριστερά η φρεγάτα Ύδρα ξεκινάει για την Ερυθρά Θάλασσα για την προστασία των ελλήνων εφοπλιστών. Δεξιά η κατασκευή blocks της bellhara Φορμίων στα ναυπηγεία Σαλαμίνας. Ποιος είπε ότι δεν έχουμε βιομηχανία;

ΘΕΡΜΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ - ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Οι θάλασσες στην ευρύτερη περιοχή θερμαίνονται όντως. Μέσα σε λίγο καιρό, το ελληνικό κράτος έχει στείλει δύο φρεγάτες - μία στα ανοιχτά της Παλαιστίνης και μία στην Ερυθρά Θάλασσα - και ετοιμάζεται πιθανώς για μία τρίτη. Το χερσαίο στρατηγείο της επιχείρησης «Aspides» θα είναι στη Λάρισα, μετά από προσφορά του ίδιου του ελληνικού κράτους. Οι έλληνες εφοπλιστές κρυφο-πανηγυρίζουν γιατί ο πόλεμος σημαίνει κι άλλο κέρδος, ενώ τα πολεμικά πλοία θα τους πηγαίνουν χεράκι-χεράκι στα «επικίνδυνα νερά».

Σε αυτό το όμορφο κλίμα λοιπόν, αποκτά ιδιαίτερη κρισιμότητα η ανάπτυξη και συντήρηση του πολεμικού στόλου και η πρόσδεση της ελληνικής ναυπηγικής βιομηχανίας στις γενικότερες πολεμικές απαιτήσεις. Από αυτή τη σκοπιά έχει νόημα να βλέπουμε την αναδιάρθρωση των ελληνικών ναυπηγείων το τελευταίο διάστημα.

Τα ελληνικά ναυπηγεία, ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους, είχαν πάντα άμεση σύνδεση με τις λειτουργίες του πολεμικού ναυτικού. Οι πρόσφατες «εξυγιάνσεις» στη Σαλαμίνα, το Σκαρμαγκά και σε άλλα ναυπηγεία της χώρας, πέρα από το διακρυγμένο στόχο της «οικονομικής ανάπτυξης», επιτελούν και τη λειτουργία της κάλυψης των σύγχρονων στρατιωτικών αναγκών. Και, πλέον, έχουν και εξαγωγικό χαρακτήρα.

Πέντε blocks της φρεγάτας Bellhara F-603 «ΦΟΡΜΙΩΝ», για λογαριασμό της γαλλικής Naval Group, θα κατασκευαστούν στα ναυπηγεία Σαλαμίνας. Τα ναυπηγεία Ελευσίνας συνεργάζονται με τον ιταλικό όμιλο Fincantieri για τις ιταλικές «αμυντικές» ανάγκες. Ο Προκοπίου, αναφερόμενος στο επενδυτικό πλάνο του μετά την αγορά των ναυπηγείων Σκαρμαγκά, δήλωνε τη σημασία της «διατήρησης αμυντικής αυτονομίας,

ως προς την επισκευή και κατασκευή πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού», ενώ ανακοινώθηκαν και συνεργασίες με αμυντικές βιομηχανίες του εξωτερικού. Τέλος, πρόσφατα ο Δένδιας μας ενημέρωσε ότι η Ελλάδα μπαίνει ως συμπαραγωγός στο πρόγραμμα των αμερικανικών φρεγατών νέας γενιάς κλάσης «Constellation». Σα να λέμε, έχει τη δουλίτσα του το μαγαζί.

Να, λοιπόν, τι εννοούσε ο πρόεδρος των ναυπηγείων Σαλαμίνας, όταν δήλωνε πρόσφατα ότι «η επιχειρηματική μας δραστηριότητα είχε πάντα έναν εξωστρεφή χαρακτήρα»: το σφαγείο του πολέμου ως πεδίο για μπίζνες είναι η ανεστραμμένη όψη της πολεμικής προετοιμασίας. **Και το να μας πουλάνε την ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας ως ευκαιρία μέσα στην κρίση, είναι σαν να μας δίνουνε το φτυάρι και να μας ζητάνε να σκάσουμε το λάκκο μας.**

εικ. 5: Στιγμιότυπο από την έκθεση DEFEA (Defence Exhibition Athens) από το 2021. Το πανό πίσω λέει «πόλεμος γαρ σχολείον αρετής εστί». Χρονιά που ήταν, θα αναφέρεται λογικά στον πόλεμο με τον άρατο εχθρό.

Όταν λοιπόν μιλάνε για «ανάκαμψη της αμυντικής βιομηχανίας», εννοούν ότι τα σφαγεία θα συνεχίζονται και θα εντείνονται. Εννοούν ότι οι μισθοί μας θα ταΐζουν ασταμάτητα την πολεμική τους μηχανή, απλά με πιο γαλανόλευκο φόντο. Εννοούν ότι αυτοί εδώ πρώτοι απ'όλους βλέπουν το πολυεθνικό προλεταριάτο, βλέπουν εμάς, ως αναλώσιμους στα σχέδιά τους.

«Σκατά στα ελληνικά όπλα», είναι ένας τρόπος να πούμε και αυτό: δεν έχουμε καμία διάθεση να παραδοθούμε στις πολεμικές ορέξεις τους.

Το **antifa lab**

είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που δημιουργήθηκε τον Σεπτέμβρη του '08, από συντρόφισσες και συντρόφους της οργανωμένης αυτονομίας. Έκτοτε βρίσκει τον χώρο του στον δρόμο· κολλώντας αφίσες, μοιράζοντας κείμενα, γράφοντας και σβήνοντας συνθήματα στο κέντρο και τις γειτονιές της Αθήνας. Δεν έχει καμία σχέση με κανέναν κρατικό ή μνητιακό θεσμικό φορέα -και ούτε θα αποκτήσει στο μέλλον. Προσπαθεί να βρει τις λέξεις, να δομήσει τις σχέσεις και να εφεύρει τις μεθόδους που θα συμβάλλουν στην οργάνωση ενός πολυεθνικού προλεταριακού αναχώματος ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό - είτε αυτός κουβαλάει πάνω του σβάστικες, είτε όχι. Το antifa lab συμμετέχει στην συνεργασία αντιφασιστικών ομάδων

**a n t i f a
c o m m u n i t y .**

